

indirekte Skatter, men det berettiger ikke det ærede Medlem til at sige, at Socialdemokraterne har forandret Opfattelse.

Hvis det altsaa ikke kan lykkes at faa indført nye Skatter, mener jeg, det er nødvendigt at foretage forskellige Ændringer i denne midlertidige Lov; Ændringer, som jeg haaber maa kunne gennemføres ved den Udvalgsbehandling, som skal finde Sted. For det første vil jeg finde det rimeligt, at Søfolk, som ikke har fast Bopæl i nogen Kommune, men som sejler i indenrigs Fart eller mellem udenlandske og indenrigske Havne, kommer til at svare Skat til Skibets Hjemstedskommune, saaledes som det er Tilfældet for Statens Vedkommende. Naar de paagældende nu maa svare Statsskat, vilde der ikke være noget urimeligt i, om de ogsaa kom til at svare Kommuneskat efter de samme Regler.

Lovforslagets § 4 betegnede det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg som den politiske Paragraf i Skatteloven. Det ærede Medlem var klar over, at her vilde der blive stillet Krav om Ændringer, hvorved det ærede Medlem mente, at der ikke ude omkring i Kommunerne var nogen særlig Trang til at faa ændret de Sætsler, som staaar der, navnlig Fradraget og Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenten. Jeg synes ikke, det ærede Medlem har Ret til af den Omstændighed, at kun saa faa Kommuner har beskæftiget sig med denne Sag, at drage den Slutning, at alle Kommuner er enige om, at Loven er god, som den er. Nej, Kommunerne er blevet belært af Erfaringerne og af de Forhandlinger, der tidligere har fundet Sted; thi hvad er der spurgt om? Der er af den højtærede Indenrigsminister spurgt om, hvilke Ændringer Kommunerne ønskede indført i den gældende Skattelov. Og alle ærede Medlemmer herinde ved, at det er ikke saa lige en Sag at gennemarbejde Lovene af 1903 og 1922 og se, hvilke Ændringer der kunde ønskes; og man ved efter de Udtalelser, der fremkom i Fjor, og som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg ogsaa synes at ville gentage i Aar, at naar man havde spurgt og den paagældende, der blev spurgt, kun svarede paa enkelte Spørgsmaal, drager man den Slutning, at man er tilfreds med de øvrige Ting i Loven. Det har man imidlertid ingen Ret til at gøre. Hvis Ministeriet derimod havde sendt Spørgsmaal ud i samme Form som sidste Gang angaaende de Ønsker, som Ligningskommissioner og Skatteinspektører har fremsendt angaaende Skattelovene, vilde Kommunerne svare paa hvert enkelt Spørgsmaal, og saa vilde Ministeren have faaet

bestemt Svar. Jeg er sikker paa, at hvis Ministeren udsendte det Spørgsmaal til Kommunerne: Ønsker De Fradragene, Nedsættelses- og Forhøjelsesprocenterne fastholdt, eller ønsker De en Ændring deri? vilde han faa Svar fra alle Kommunerne. Jeg mener, det der vilde være rimeligt at foretage den Ændring, som i Fjor blev foreslaaet af Socialdemokrater og Radikale, nemlig at Forhøjelsesprocenterne 30 og 40 blev forhøjet til henholdsvis 35 og 50, og at Nedsættelsesprocenten 70 blev forhøjet til 80, derved vilde Ligningskommissionerne i større Grad, end Tilfældet er nu, kunne skabe en mere retfærdig Ligning for Beboerne.

Endvidere ønsker vi det frie Skøn, der nu er 1 000 Kr. i Landkommunerne og 1 300 i Købstæderne, forhøjet til 1 200 og 1 500 Kr. Der er ingen Mening i, at det Beløb, hvorover Ligningskommissionen kan skønne frit, skal være mindre for Kommuneskatten end det Beløb, der fradrages, naar der er Tale om Statsskatten.

Saa er der Fradraget for Børnene, som efter den nugældende Lov er 200 Kr., dog at Landkommunerne under visse Omstændigheder kan nedsætte Beløbet med 50 Kr., og Købstadkommunerne kan forhøje det med 50 Kr. Jeg mener, det vilde være rimeligt at forhøje dette Beløb, og saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører for Venstre (Hagbart Berg), mener han ogsaa, der her kan være Anledning til at søge en anden Ordning end den, der er gældende. Det er muligt, at man skal have forskellige Sætsler for Landkommunerne og Købstæderne, det er et Spørgsmaal, der kan forhandles om i Udvalget, og jeg haaber her paa Tilslutning fra det konservative Folkeparti, idet de Konservatives Ordfører i Fjor udtalte, at der bør være et vist Forhold imellem Fradragetsbeløbet i Landkommuner og Købstæder. I Fjor var det Beløb, som København og Frederiksberg kunde fradrage, 300 Kr., og derfor mente det konservative Folkepartis Ordfører, at man ikke kunde gaa op til 300 Kr. for Købstædernes Vedkommende. Nu er det for Københavns Vedkommende forhøjet til 400 Kr., og selv om man for Købstæderne gik op til 300 Kr., som vi foreslog i Fjor, vilde der altsaa dog være den Forskel, som de Konservative mente der maatte være. Jeg haaber derfor, at det vil lykkes at foretage en Ændring i de gældende Regler paa dette Omraade.

Jeg har saa et Par Bemærkninger at gøre angaaende Erhvervsbeskatningen, der, som jeg kortelig nævnte før, er et af de